

USTAWA

z dnia 19 września 1992 r.

o zmianie ustawy o opodatkowaniu wzrostu wynagrodzeń.

Art. 1. W ustawie z dnia 22 grudnia 1990 r. o opodatkowaniu wzrostu wynagrodzeń (Dz. U. z 1991 r. Nr 1, poz. 1 i z 1992 r. Nr 21, poz. 85) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2:

a) w pkt 5 po wyrazach „oraz fundacji” dodaje się wyrazy „i stowarzyszeń”;

b) w pkt 7 skreśla się wyrazy „powstałych do dnia 31 grudnia 1990 r. i”;

c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) spółek, z wyjątkiem takich, w których:

a) co najmniej 50% udziałów lub akcji należy do Skarbu Państwa, przedsiębiorstw państwowych, gmin lub związków międzygminnych,

b) co najmniej 50% udziałów lub akcji należy do Skarbu Państwa, przedsiębiorstw państwowych, gmin, związków międzygminnych lub spółek, o których mowa w lit. a).”

d) dodaje się pkt 14, 15 i 16 w brzmieniu:

„14) spółek wodnych, wodno-ściekowych i wodno-melioracyjnych oraz ich związków w od-

niesieniu do działalności statutowej, finansowanej ze składek członków oraz dotacji budżetowych,

15) instytucji kultury i instytucji filmowych,

16) kopalni soli „Wieliczka” i kopalni soli „Bochnia” w zakresie prowadzonych prac zabezpieczająco-remontowych, obsługi ruchu turystycznego i utylizacji wycieków podziemnych wód zasolonych.”;

2) w art. 2 w ust. 4 dodaje się pkt 26—38 w brzmieniu:

„26) świadczeń przysługujących pracownikom czasowo przeniesionym według zasad i w wysokości określonej w odrębnych przepisach dla pracowników przedsiębiorstw państwowych,

27) dopłat do biletów na dojazdy do pracy zakupione przez podatnika u przewoźników obcych oraz do kosztów dowozu pracowników własnym transportem,

28) dopłat do żywienia przyzakładowego prowadzonego w stołówkach własnych podatnika lub zleconego do prowadzenia jednostce wyspecjalizowanej albo innemu zakładowi pracy,

- 29) kwoty strawnego wypłacanej załogom pływającym w zamian za bezpłatne wyżywienie, do wysokości nie przekraczającej dodatku za rozłąkę wypłacanego pracownikom czasowo przeniesionym, o którym mowa w pkt 26,
- 30) dopłat kalorycznych dla personelu latającego i pokładowego w lotnictwie cywilnym, do wysokości obowiązującej w jednostkach wojsk lotniczych,
- 31) dodatków dewizowych należnych za grudzień 1991 r. w żegludze i rybołówstwie morskim podwyższonych o 25% odpowiednio w tych częściach, które w latach 1992 i 1993 podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, a następnie uaktualnianych w każdym kolejnym miesiącu na podstawie kursu dolara amerykańskiego, ustalanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień miesiąca, zwiększanych w sposób określony w art. 5,
- 32) dopłat do lokali w hotelach pracowniczych i kwater najmowanych na cele zbiorowego zakwaterowania oraz do czynszów za mieszkania zakładowe w wysokości wynikającej z proporcji dopłat stosowanych w 1991 r.,
- 33) wartości ubioru służbowego (umundurowania), jeżeli jego używanie należy do obowiązków pracownika,
- 34) wartości wyżywienia junaków, uczestników Ochotniczych Hufców Pracy oraz poborowych odbywających zastępczą służbę poborowych lub wypłacanych w zamian za wyżywienie równoważników pieniężnych,
- 35) wynagrodzeń wypłacanych z tytułu przyuczenia bezrobotnych do pracy lub przekwalifikowania zawodowego,
- 36) wynagrodzeń wypłacanych z tytułu prowadzonej edukacyjnej działalności gospodarczej w zakresie nauki, oświaty i kultury, ochrony zdrowia i opieki społecznej oraz ochrony środowiska w jednostkach wymienionych w art. 1 ust. 2 pkt 5,
- 37) wynagrodzeń wypłacanych z tytułu uczestnictwa w akcji przeciwdziałania i usuwania skutków klęsk żywiołowych,
- 38) wypłat z zakładowego funduszu nagród do wysokości odpisu podstawowego odniesionego w ciężar kosztów.”
- 3) w art. 2 ust. 6 pkt 2, w art. 3 ust. 1 pkt 2 i w art. 15 ust. 1 pkt 4 wyrazy „zysku brutto” zastępuje się wyrazami „zysku netto”,
- 4) w art. 3:
- a) w ust. 2:
- w pkt 1 wyraz „dwukrotność” zastępuje się wyrazem „trzykrotność”,
 - w pkt 2 wyraz „czterokrotność” zastępuje się wyrazem „sześciokrotność”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Do kwoty wypłat oraz równowartości świadczeń rzeczowych wypłacanych z funduszu socjalnego, o których mowa w ust. 2, nie zalicza się środków przekazanych na utrzymanie i prowadzenie działalności ośrodków wczasowych i kolonijnych, domów wypoczynkowych, sanatoriów, ogrodów działkowych, żłobków, przedszkoli, a także dopłat do indywidualnych skierowań zorganizowanego wypoczynku dla dzieci i młodzieży.”
- c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Do kwoty wypłat pieniężnych oraz równowartości świadczeń rzeczowych wypłacanych z funduszu mieszkaniowego, o których mowa w ust. 2, zalicza się także pożyczki udzielane z tego funduszu. Kwotę wypłat pieniężnych oraz równowartość świadczeń rzeczowych z funduszu mieszkaniowego zmniejsza się o:
- 1) środki, w tym pożyczki, przekazane na zakładowe budownictwo mieszkaniowe i do spółdzielni mieszkaniowych na uzupełnienie wkładów oraz zakup budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego od jednostek, które wybudowały budynek w ramach prowadzonej działalności gospodarczej,
 - 2) kwotę zwróconych w roku podatkowym pożyczek wraz z ich oprocentowaniem.”
- 5) art. 4 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 4. 1. Podstawę ustalenia normy przeciętnego wynagrodzenia na styczeń 1992 r. stanowi przeciętne wynagrodzenie wynikające z normy za grudzień 1991 r., ustalone na podstawie dotychczasowych przepisów o opodatkowaniu wzrostu wynagrodzeń.
2. Podstawę ustalenia normy przeciętnego wynagrodzenia na styczeń roku następnego stanowi przeciętne wynagrodzenie wynikające z normy grudnia roku poprzedniego.
3. Podstawę ustalenia normy przeciętnego wynagrodzenia, o której mowa w ust. 2, zwiększa się o 1/12 kwoty, obliczonej w sposób określony w art. 8, za rok poprzedni.
4. Podatnicy, którzy w 1992 r. powiększali normę przeciętnego wynagrodzenia zgodnie z art. 9, zwiększają podstawę ustalenia normy przeciętnego wynagrodzenia, o której mowa w ust. 2, o 1/12 tego powiększenia.
5. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może podwyższyć podstawę ustalenia normy przeciętnego wynagrodzenia, o której mowa w ust. 1 i 2.”
- 6) w art. 5:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Miesięczną normę przeciętnych wynagrodzeń w styczniu 1992 r. stanowi kwota przeciętnego wynagrodzenia, o której mowa w art. 4 ust. 1, powiększona o kwotę wynikającą z pomnożenia tego wynagrodzenia przez procentowy wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych w styczniu 1992 r. oraz współczynnik korygujący.”
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Miesięczną normę przeciętnych wynagrodzeń w każdym następnym miesiącu stanowi miesięczna norma z miesiąca poprzedniego, powiększona o kwotę wynikającą z pomnożenia normy z miesiąca poprzedniego przez procentowy przyrost wynagrodzeń w tym miesiącu.”

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 „4. Miesięczną normę przeciętnych wynagrodzeń w styczniu każdego następnego roku podatkowego stanowi podstawa normy przeciętnego wynagrodzenia ustalona według zasad określonych w art. 4 ust. 2—4, powiększona o kwotę wynikającą z pomnożenia normy z grudnia roku poprzedniego przez procentowy przyrost wynagrodzeń w styczniu roku podatkowego.”
- d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
 „9. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, ustala miesięczne procentowe przyrosty wynagrodzeń na poszczególne kwartały roku podatkowego w terminie do dnia 15 pierwszego miesiąca danego kwartału.”
- e) skreśla się ust. 10 i 11,
- 7) w art. 6:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 „2) kwot przyrostów wynagrodzeń wynikających z pomnożenia kwoty określonej w pkt 1 przez procentowe przyrosty wynagrodzeń w roku podatkowym za miesiące poprzedzające i miesiąc podjęcia działalności w tym roku,”
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 „2. Podatnikom, którzy podjęli działalność w roku podatkowym, a nie zatrudnili pracowników na podstawie umowy o pracę, urząd skarbowy może określić na pierwszy miesiąc działalności kwotową normę wynagrodzeń na podstawie przedłożonego programu działania jednostki.”
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 „3. Miesięczne normy przeciętnych wynagrodzeń w każdym następnym miesiącu ustala się zgodnie z art. 5 ust. 2, a dla roku (okresu) podatkowego — zgodnie z art. 5 ust. 3.”
- d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
 „4. Miesięczną normę wynagrodzeń dla podatników, o których mowa w ust. 2, w każdym następnym miesiącu stanowi miesięczna norma z miesiąca poprzedniego, powiększona o kwotę wynikającą z pomnożenia tej normy przez procentowy przyrost wynagrodzeń w tym miesiącu.”
- e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
 „5. Normę wynagrodzeń roku (okresu) podatkowego stanowi suma kwot miesięcznych norm wynagrodzeń.”
- f) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
 „6. Za przekroczenie sumy miesięcznych norm wynagrodzeń w roku (okresie) podatkowym podatek od wzrostu wynagrodzeń ustala się według skali określonej w art. 13 ust. 2 pkt 1.”
- g) dotychczasowe ust. 4 i 5 otrzymują oznaczenie ust. 7 i 8,
- 8) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 „4. Przyjętą miesięczną normę przeciętnych wynagrodzeń, o której mowa w ust. 1—3, powiększa się o kwotę przyrostu wynikającego z pomnożenia tej normy przez procentowy przyrost wynagrodzeń w pierwszym miesiącu działalności po dokonanych zmianach organizacyjnych.”
- 9) art. 8 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 8. 1. Podatnicy, u których wystąpi zmniejszenie przeciętnego zatrudnienia w roku (okresie) podatkowym w stosunku do przeciętnego zatrudnienia w roku poprzednim, mogą zwiększyć normę przeciętnego wynagrodzenia roku (okresu) podatkowego o 1/2 kwoty wynikającej z normy wynagrodzeń stanowiącej oszczędność z tytułu zmniejszenia zatrudnienia.
2. Zmniejszenie zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, ustala się w 1992 r. jako różnicę między przeciętnym zatrudnieniem z grudnia roku poprzedniego a przeciętnym miesięcznym zatrudnieniem wyliczonym narastająco za okres od stycznia do końca roku (okresu) podatkowego.
3. Od dnia 1 stycznia 1993 r. zmniejszenie zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, ustala się jako różnicę między przeciętnym zatrudnieniem z roku poprzedniego a przeciętnym miesięcznym zatrudnieniem wyliczonym narastająco za okres od stycznia do końca roku (okresu) podatkowego.
4. Przy ustalaniu wielkości zmniejszenia zatrudnienia, o którym mowa w ust. 2 i 3, nie uwzględnia się zmniejszenia zatrudnienia spowodowanego:
- a) rozwiązaniem stosunku pracy na podstawie przepisu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz. 491 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 84),
- b) zmianami organizacyjnymi, o których mowa w art. 7 ust. 1, w wyniku których podatnicy tracą ciągłość rozliczania podatku od wzrostu wynagrodzeń od początku roku,
- c) likwidacją jednostki organizacyjnej,
- d) przekazaniem w dzierżawę lub agencję zakładów, wydziałów, działów lub innych organizacyjnie i ewidencyjnie wyodrębnionych obiektów produkcyjnych, usługowych i handlowych.
5. Przepis ust. 1 ma zastosowanie do podatników, którzy terminowo regulują w roku i za rok podatkowy zobowiązania wobec budżetu.
6. Izba skarbową, właściwą dla podatnika, w szczególnie uzasadnionych przypadkach może uznać spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 5, w przypadku niewielkich opóźnień w regulowaniu zobowiązań.”
- 10) w art. 9:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. Podatnicy w roku (okresie) podatkowym:
- 1) mogą powiększać normę przeciętnego wynagrodzenia, o której mowa w art. 5 ust. 3, o dodatkową kwotę, która nie spowoduje

zmniejszenia relacji wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności powiększonych o zysk brutto do wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności za ten okres w stosunku do relacji z roku poprzedniego,

- 2) od dnia 1 stycznia 1993 r. do ustalenia relacji, o których mowa w pkt 1, przyjmują wynagrodzenia obciążające koszty całokształtu działalności łącznie z wypłatami z funduszu socjalnego ustalonymi zgodnie z art. 3 ust. 3 i funduszu mieszkaniowego ustalonymi zgodnie z art. 3 ust. 4.”,

b) skreśla się ust. 4,

c) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. W 1992 r. do ustalenia relacji wymienionej w ust. 1 pkt 1 przyjmuje się wynagrodzenia osobowe obciążające koszty całokształtu działalności w 1991 r., powiększone o 25% tych wynagrodzeń.”,

11) w art. 12:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Normę dla wypłat nagród i premii z zysku netto za 1991 r. stanowi kwota wynosząca 8,5% wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności w 1991 r., powiększonych o wynagrodzenia osób wymienionych w art. 2 ust. 4 pkt 1—6 i 17 i pomniejszonych o wynagrodzenia bezosobowe, a w spółdzielniach pracy — o wynagrodzenia bezosobowe osób fizycznych nie będących członkami tych spółdzielni.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W 1992 r. podatnicy mogą dokonywać, za zgodą pracowników, zaliczkowych wypłat nagród i premii z zysku netto za rok podatkowy wyłącznie w formie akcji nabytych od Skarbu Państwa przy zachowaniu warunków wynikających z przepisów regulujących obrót tymi akcjami. Kwota odpowiadająca 50% wartości akcji przekazanych pracownikom zwiększa normę, o której mowa w ust. 1. Wartość akcji przyjmuje się według ceny ofertowej w pierwszym dniu ich sprzedaży, a w przypadku rozpoczęcia notowań w obrocie giełdowym — według ostatniego kursu giełdowego tych akcji. Jeżeli wypłata następuje w dniu notowania, podstawą obliczenia wartości akcji jest poprzednie notowanie.”,

12) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dla ustalenia przekroczenia normy przeciętnych wynagrodzeń w roku (okresie) podatkowym kwotę wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności danego okresu (roku) podatkowego pomniejsza się o wypłaty nagród jubileuszowych i odpraw emerytalnych naliczanych na podstawie zasad określonych w odrębnych przepisach, obowiązujących przed dniem 30 czerwca 1992 r., a następnie dzieli się przez przeciętne miesięczne zatrudnienie w tym okresie.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podatek od wzrostu wynagrodzeń ustala się według następującej skali opodatkowania:

1) za przekroczenie normy przeciętnych wynagrodzeń w roku (okresie) podatkowym:

a) w roku 1992:

Lp.	Przekroczenie normy	Stawka podatku za każdy kolejny procent przekroczenia normy
1	do 3%	100%
2	ponad 3% do 5%	200%
3	ponad 5%	400%

b) w roku 1993:

Lp.	Przekroczenie normy	Stawka podatku za każdy kolejny procent przekroczenia normy
1	do 3%	100%
2	ponad 3% do 6%	200%
3	ponad 6%	300%

2) za przekroczenie normy wypłat, o której mowa w art. 12:

a) w 1992 r. w wysokości 500% kwoty przekroczenia,

b) w 1993 r., w zakresie dotyczącym nagród z zysku za 1992 r.:

Lp.	Przekroczenie normy	Stawka podatku za każdy procent przekroczenia normy
1	do 50%	40%
2	ponad 50% do 100%	100%
3	ponad 100%	300%”

c) w ust. 5 skreśla się pkt 2 oraz oznaczenie pkt 1 i wyrazy „spełniają następujące warunki:”

13) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku ustania obowiązku podatkowego w ciągu miesiąca, podatnik zobowiązany jest do naliczenia i wpłaty podatku od początku roku do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc ustania obowiązku podatkowego.”,

14) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Minister Finansów ustali wzory deklaracji dotyczących obliczenia podatku oraz przeciętnego zatrudnienia i oszczędności z tytułu zmniejszenia zatrudnienia, o których mowa w art. 8.

2. Minister Finansów może wyrazić zgodę na ustalenie normy wynagrodzeń, o których mowa w art. 5 i 6, oraz uiszczanie podatku przez zakłady (oddziały) osób prawnych sporządzające samodzielnie bilans.”,

15) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Upoważnia się podatników do dokonywania w 1992 r. zaliczkowych wypłat nagród i premii z zysku netto za 1991 r.:

1) przed złożeniem pierwszej wersji rocznego sprawozdania finansowego za 1991 r. (bilansu) w wysokości nie przekraczającej 30% kwoty wolnej, ustalonej zgodnie z art. 12 ust. 2,

- 2) po złożeniu pierwszej wersji rocznego sprawozdania finansowego za 1991 r. (bilansu), a przed jego weryfikacją, w wysokości nie przekraczającej 70% pozostałej kwoty wolnej, po uwzględnieniu zaliczkowych wypłat, o których mowa w pkt 1.”

16) dodaje się art. 17a, 17b i 17c w brzmieniu:

„Art. 17a. Upoważnia się podatników do dokonania w 1993 r. zaliczkowych wypłat nagród i premii z zysku netto za 1992 r.:

- 1) przed złożeniem pierwszej wersji rocznego sprawozdania finansowego za 1992 r. (bilansu) w wysokości nie przekraczającej 30% kwoty wolnej, ustalonej zgodnie z art. 12,
- 2) po złożeniu pierwszej wersji rocznego sprawozdania finansowego za 1992 r. (bilansu), a przed jego weryfikacją, w wysokości nie przekraczającej 70% pozostałej kwoty wolnej, po uwzględnieniu zaliczkowych wypłat, o których mowa w pkt 1.

Art. 17b. 1. Zwalnia się od podatku, z zastrzeżeniem ust. 7, podatników, jeżeli spełnią warunki określone w ust. 2.

2. Ustala się następujące warunki:

- 1) terminowa realizacja zobowiązań wobec budżetu, z uwzględnieniem art. 8 ust. 6,
- 2) relacja wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności łącznie z wypłatami z funduszy socjalnego i mieszkaniowego powiększonych o zysk brutto do wynagrodzeń obciążających koszty całokształtu działalności łącznie z wypłatami z funduszy socjalnego i mieszkaniowego za rok (okres) podatkowy jest nie mniejsza od analogicznej relacji za cały rok poprzedni.
3. Do wyliczenia relacji w roku (okresie) podatkowym, o której mowa w ust. 2 pkt 2, przyjmuje się:
 - 1) wynagrodzenia obciążające koszty całokształtu działalności, ustalone zgodnie z art. 2 ust. 6 pkt 1,
 - 2) wypłaty z funduszu socjalnego, ustalone zgodnie z art. 3 ust. 3,
 - 3) wypłaty z funduszu mieszkaniowego, ustalone zgodnie z art. 3 ust. 4.
4. Podatnicy, o których mowa w art. 7, do ustalenia relacji wymienionej w ust. 2 pkt 2 przyjmują wynagrodzenia obciążające koszty całokształtu działalności, wypłaty z funduszy socjalnego i mieszkaniowego oraz zysk brutto w wysokości uwzględniającej zmiany organizacyjne.
5. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do podatników, o których mowa w art. 6.
6. Podatnicy są zobowiązani do przedłożenia we właściwym urzędzie skarbowym informacji o kształtowaniu się relacji,

o której mowa w ust. 2 pkt 2, w terminach ustalonych w art. 15 ust. 1 pkt 1—3.

7. Jeżeli podatnik w ciągu roku podatkowego nie spełni jednego lub obu warunków określonych w ust. 2, dokonuje naliczania i wpłaty podatku od początku do końca roku podatkowego. Wymagalność podatkowa powstaje z chwilą niespełnienia warunków upoważniających do zwolnienia od podatku.

Art. 17c. 1. Podatnicy, którym właściwa izba skarbo-
wa zaakceptuje zasady kształtowania wy-
nagrodzeń w 1993 r., nie naliczają podat-
ku od wzrostu wynagrodzeń na podstawie
art. 3—5 oraz 12 i 13, z zastrzeżeniem ust.
4.

2. Zasady kształtowania wynagrodzeń,
o których mowa w ust. 1, obejmują
w szczególności:

- 1) dopuszczalny limit wzrostu wynagro-
dzeń obciążających koszty całokształ-
tu działalności,
- 2) udział nagród i premii w kwocie zysku
netto oraz zasady ich wypłacania,
- 3) wielkość zryczałtowanego podatku
od wzrostu wynagrodzeń.

3. Minister Finansów w porozumieniu z Mi-
nistrem Pracy i Polityki Socjalnej określi,
w drodze rozporządzenia, ramowe zasady
kształtowania wynagrodzeń oraz minima-
lnej kwoty zryczałtowanego podatku od
wzrostu wynagrodzeń, określone w ust.
1 i 2.

4. Jeżeli podatnik narusza zasady kształto-
wania wynagrodzeń, o których mowa
w ust. 1 i 2, lub nie realizuje terminowo
zobowiązań wobec budżetu, dokonuje
naliczenia i wpłaty podatku od wzrostu
wynagrodzeń za cały rok podatkowy. Wy-
magalność podatkowa powstaje z chwilą
niespełnienia warunków upoważniają-
cych do nienaliczania podatku od wzrostu
wynagrodzeń.”

Art. 2. 1. Począwszy od dnia 1 sierpnia 1992 r. kwotę
podatku od wzrostu wynagrodzeń, określonego w art. 13 ust.
2 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zmniejsza się o kwotę
podatku odpowiadającą udziałowi przychodów z tytułu
eksportu w całości przychodów podatnika.

2. Przez przychody, o których mowa w ust. 1, rozumie
się przychody podatnika określone dla potrzeb podatku
dochodowego od osób prawnych.

3. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do podatników,
którzy nie regulują terminowo zobowiązań wobec budżetu,
z tym że podatnicy zalegający ze spłatą zobowiązań wobec
budżetu mogą zastosować zmniejszenie podatku, o którym
mowa w ust. 1, jeżeli w terminie 2 miesięcy od daty wejścia
w życie ustawy uregulują zaległości.

4. W 1992 r. zmniejszenie kwoty podatku, o którym
mowa w ust. 1, stosuje się wyłącznie do różnicy między
podatkiem należnym za 1992 r. a sumą zaliczek za pierwsze
7 miesięcy. Przepis ten stosuje się odpowiednio przy roz-
liczaniu zaliczek podatku od wzrostu wynagrodzeń należ-
nych za okres po dniu 31 lipca 1992 r.

Art. 3. W terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy Rada Ministrów wyda rozporządzenie, o którym mowa w art. 1 pkt 6 lit. d), ustalające miesięczne procentowe przyrosty wynagrodzeń na miesiące pozostałe do końca kwartału po dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 4. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy z dnia 22 grudnia 1990 r. o opodatkowaniu wzrostu wynagrodzeń, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie:

1) z dniem ogłoszenia, z tym że:

a) przepisy art. 1 pkt 1 lit. a i d, pkt 2—4, pkt 5 (dotyczący art. 4 ust. 1), pkt 6 lit. a, pkt 7 lit. f, pkt

9 (dotyczący art. 8 ust. 1 i 2 oraz 4—6), pkt 10 lit. a (dotyczący art. 9 ust. 1 pkt 1) i lit. c, pkt 11 lit. a, pkt 12 lit. a i lit. b (dotyczący art. 13 ust. 2 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. a), pkt 13, pkt 14 (dotyczący art. 16 ust. 1) i pkt 15 z mocą od dnia 1 stycznia 1992 r.,

b) przepisy art. 1 pkt 1 lit. b i c, pkt 6 lit. b, c i e, pkt 7 lit. a—e i g, pkt 8 i pkt 11 lit. b oraz art. 2 z mocą od dnia 1 sierpnia 1992 r.,

2) z dniem 1 stycznia 1993 r. w zakresie przepisów art. 1 pkt 9 (dotyczącego art. 8 ust. 3), pkt 10 lit. a (dotyczącego art. 9 ust. 1 pkt 2) i lit. b, pkt 12 lit. b (dotyczącego art. 13 ust. 2 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b) i c oraz pkt 16.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*